

PROCEEDINGS

7th PHAYAO RESEARCH CONFERENCE

รายงานสืบเนื่องจากการ
ประชุมทางวิชาการระดับชาติ

พะเยาวิจัยครั้งที่ 7

25-26 มกราคม 2561

ณ หอประชุมพญาคำเมือง
มหาวิทยาลัยพะเยา

ISBN : 978-616-7820-58-3

รายชื่อประธานวิชาการพิจารณาบทความตีพิมพ์รายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) พะเยาวิจัย 7

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ์ หอพิบูลสุข
2. ศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ เทอดทูล
3. ศาสตราจารย์ ดร.โกลินทร์ จำงำใหญ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นวัชชัย สุวรรณพานิช
5. ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร.เมตระ ลุทธจิตร์
6. ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีระพล จันทร์ดีย়
7. รองศาสตราจารย์ ดร.เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไซ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว
9. รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภูวิภาคavarorn
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ลังเข็อกอง
11. รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ วิโรจน์กุญ
12. รองศาสตราจารย์ รศ.ดร.ศิริวรรรณ ศรีสรณ์ต์
13. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ยงเจริญ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.กวนิ สนธิเพ็มพูน
15. รองศาสตราจารย์ รศ.ดร.อรุวรรณ ประศาสน์กุณ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ หายะดี
17. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ สมชาติ ติรักษา
18. รองศาสตราจารย์ พรพิลาส วงศ์เจริญ
19. รองศาสตราจารย์ นิรุณี หวังชัย
20. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส ทิตย์วรรณ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อันนันดาโกชัย
22. รองศาสตราจารย์ ดร.เจิดหล้า สุนทรวิภาต
23. รองศาสตราจารย์ ดร.เชวศักดิ์ รักเป็นไทย
24. รองศาสตราจารย์ มาลินี วงศ์นาภา
25. รองศาสตราจารย์ กิตติพงษ์ ภูมิจำงำรงค์
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ เจริญราษฎร์
27. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อันนันดาโกชัย
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชญสุบุตร อิทธิธรรมวินิจ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวนศักดิ์ ธนาพรพูนพงษ์
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลลิตา นิพิฐปราชานน สุนทรวิภาต
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา พิมลศิริผล
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิ์ ปานพรหมภินทร์
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา คล้ายสิงห์ตี
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ วัฒนาธร
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญญาณัฐ สุนทรประสิทธิ์
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรักษ์ ประสาทເຫຼວກາ
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ห้วยพิพิ นิมิตรເກຍຕິກາລ
45. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชาญ ออมราภูณ
46. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชระ แฉน้อย
47. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.ดร.ยุทธนา หมั่นตี
48. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อพงศ์ กรีฑาชาติ
49. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ จันทร์แดง
50. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จกรทอง ทองจตุ
51. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณภา ทองแดง
52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อดิม งามเมืองสกุล
53. ดร.วราพงศ์ ตระการศิริวนันท์
54. ดร.วิสุทธิ์ จิตอาวี
55. ดร.อุปัมณ์ ภาณุตานนท์ ณ มหาสารคาม
56. ดร.วันยัง วงศ์ไทย
57. ดร.ภูมิพัฒน์ มิงมาลัยรักษ์
58. ดร.ชนชาติ เรากะเสรี
59. ดร.ชลลดา ไชยกุลวัฒนา
60. ดร.เนติ เงินแพทย์
61. ดร.วิพรพรรณ เนื่องเม็ก
62. ดร.สุมนา เหลืองสุติกาญจน์
63. ดร.สมศักดิ์ ธรรมวงษ์
64. ดร.สุขชินันท์ ศรีรัตนาวงศ์
65. ดร.สุรพล ดำรงกิตติกุล
66. ดร.อัจฉราวดี แก้ววรรณดี
67. ดร.บุญร่วม ศิตเค้า
68. ดร.พรเทพ ใจนวสุ
69. ดร.ปิยะพงษ์ แสงแก้ว
70. ดร.ฤทธิ์ภัทร พิมลศรี

รายชื่อบรรณาธิการพิจารณาบทความตีพิมพ์รายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ประจำวิจัย 7

33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สุรี วงศ์เตี๊ยะ	71. ดร.ดุษนากร ชัตติศรี
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ เลิศทัศนี	72. ดร.กัลยา จำปาทอง
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐา ใจมโน	73. แพทญ์หญิง ณัฐริณี นันทาทอง
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงลักษณ์ พาหะชา	74. นายแพทธ์ สมนึก ชีวาเกียรติยิ่งยง
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ ดำรงวิริยะนุกภาพ	75. พลตรีราษฎร์ ศุภารุณี สังข์อ่อง
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุจฤทธิ์ ปานพรหมมินทร์	

อิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของฟอร์แคร์ (4CARE)

The influence of online marketing to 4CARE brand awareness

เกตุวดี สมบูรณ์ทรี¹ วริศรา ทองโต^{1*} และสันต์ฤทัย อารีย์¹

Kedwadee Sombultawee¹, Warisara Thongtoe^{1*} and Sanruthai Aree¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) เพื่อนำไปสร้างสมการพยากรณ์โดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ กลุ่มผู้หญิงเจเจเพชรบุรี 4CARE เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามออนไลน์มาตรวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.752 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้การวิเคราะห์การคาดถอยเชิงพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยคือ การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website (X_1) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook (X_2) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram (X_3) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line (X_4) ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (Y) และยอมรับสมมติฐาน การประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube (X_5) ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (Y) และไม่ยอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: การสื่อสารการตลาดออนไลน์, การรับรู้ตราสินค้า

Abstract

The objective of this research was to study the Influence of online marketing to 4CARE brand awareness, to create a predictive equation by using quantitative research. The sample used in this research was group a favorite 4 CARE of Facebook page. The research tool was online questionnaire with reliability equal 0.752. The data was analyzed by multiple regression analysis. The result shows that public relation through media on Website (X_1) public relation through media on Facebook (X_2) public relation through media on Instagram (X_3) public relation through media on Line (X_4) which affecting 4CARE brand awareness (Y) and approved hypothesis, public relation through media on Youtube (X_5) which not affecting 4CARE brand awareness (Y) and disapprove hypothesis at significance level 0.05

Keywords: online marketing, brand awareness

¹ สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี, จังหวัด เพชรบุรี 76120

¹ Department of marketing, Faculty of Management Science, Silpakorn University Phetchaburi IT Campus, Phetchaburi Province 76120

*Corresponding author e-mail: thongtoe.w@gmail.com

บทนำ

ชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ของมนุษย์ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลเชิงมานะเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวก ผู้คนสามารถสื่อสารและรับข้อมูลได้ทันท่วงทัน ซึ่งสังคมดิจิทัลที่มีความเจริญมากขึ้น และสร้างประโยชน์ให้กับวิถีความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคปัจจุบัน ซึ่งลักษณะสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ช่วยลดต้นทุน และช่วยเพิ่มผลผลิต ในการประกอบการทางด้านเศรษฐกิจ การค้า และการอุตสาหกรรม โดยคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสาร ระบบปฏิบัติการต่าง ๆ ได้เข้ามายังส่วนซ้ายทำให้เกิดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงจากอดีตสู่ปัจจุบันมีความชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการจดบันทึกด้วยการเขียนเปลี่ยนเป็นรูปแบบการพิมพ์ การใช้แรงงานคนเปลี่ยนเป็นการควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การใช้ตารางคำนวณ และการใช้อุปกรณ์สื่อสารโทรศัพท์มือถือรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น (บริสรา ผลจันทร์, 2559)

เมื่อสังคมมีการขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น จึงเกิดสื่อสังคมออนไลน์ที่เข้ามาหล่อหลอมไปถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ให้เชื่อมต่อกับเทคโนโลยี รวมถึงการเพิ่มช่องทางการขายบนโลกออนไลน์ของธุรกิจนั้น จำเป็นที่จะต้องพึ่งพาเทคโนโลยีเพื่อความรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถสร้างความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น และช่วยลดเวลาในการเข้าถึงผู้บริโภค (Akira, 2559) ได้มากกว่าการสื่อสารทางการตลาดในรูปแบบอฟไลน์ จึงเกิดกระแสเครือข่ายสังคมออนไลน์ จากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตหลายเป็นเจ้าของเว็บ (Blog) สร้างขึ้นเพื่อขยายเรื่องที่ตนสนใจ เรียนรู้ความพึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นการแบ่งปันประสบการณ์จากการใช้สินค้าหรือบริการ ซึ่งปัจจุบันเจ้าของธุรกิจมีการจัดทำเบื้องต้นเพื่อให้เป็นเครื่องมือการสื่อสาร (สุนิสา ทรงจิตต์, 2559) โดยธุรกิจ พรอร์แคร์ (4CARE) ได้ใช้การสื่อสารการตลาดออนไลน์เป็นเครื่องมือในการดำเนินธุรกิจ มีการใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตและหน้า廓กาสในการเพิ่มมูลค่าสินค้า ช่วยขยายพื้นที่รองรับลูกค้าในรูปแบบออนไลน์และเลี้ยงเห็นถึงความสำคัญในการใช้สื่อออนไลน์เพื่อขยายธุรกิจให้เติบโตต่อไป การตลาดออนไลน์รูปแบบ online marketing เป็นการใช้ชิ้นเตอร์เน็ตในการเพิ่มช่องทางเพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เน้นการทำการตลาดบนสื่อออนไลน์เป็นหลัก เช่น Facebook, YouTube, website ฯลฯ (NIPA, 2558) เพื่อนำมาสร้างความหลากหลายในการดำเนินธุรกิจ มีการใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตและหน้า廓กาสในการเพิ่มมูลค่าสินค้า ซึ่งผู้ใช้สามารถดูรายละเอียดของสินค้าและอ่านรีวิวจากผู้ใช้งาน ซึ่งสัดส่วนอยู่ที่ 59% และใช้เพื่อขยายช่องทางออนไลน์ 33.8% (Matemate, 2559) ซึ่งส่งผลให้การทำการตลาดออนไลน์ของธุรกิจ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการรับรู้ตราสินค้าและบริการของธุรกิจ ให้แก่ผู้บริโภคมากขึ้น โดยรับข้อมูลผ่านสัมผัสทั้ง 5 ฝ่ายกระบวนการคัดกรอง จัดระเบียบ ตีความหมายให้กับภาษาเป็นเรื่องราว การรับรู้ถึงตราสินค้า (brand awareness) คือ การที่ผู้บริโภคตระหนักรู้ถึงและจดจำตราสินค้าของธุรกิจนั้น (ชิสาภรณ์ ศุภวงศ์ธนาภรณ์, 2557) ซึ่งวิธีคิดพิจารณาและการเลือกรับรู้ของผู้บริโภคแต่ละคนนั้นจะแตกต่างกันออกไปทั้งทางภาษาและสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใจที่จะศึกษา วิธีพัฒนาการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พรอร์แคร์ (4CARE) โดยศึกษาจากกลุ่มประชากร คือ ผู้ที่กดถูกใจเพจเฟซบุ๊คหลักของ ธุรกิจ พรอร์แคร์ (4CARE) จำนวน 150,900 คน เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดออนไลน์ที่มีผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พรอร์แคร์ (4CARE) การทำวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าผู้บริโภคส่วนมากปรับรู้ถึงตราสินค้าจากช่องทางการสื่อสารการตลาดออนไลน์ช่องทางไหนมากที่สุด และผู้วิจัยคาดหวังว่าข้อมูลจากผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการวางแผนธุรกิจด้านการสื่อสารการตลาดออนไลน์ และใช้เป็นกรณีศึกษาเชิงเปรียบเทียบเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับผู้ประกอบการที่ใช้การสื่อสารการตลาดออนไลน์ในการดำเนินงานต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดออนไลน์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)

กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ปัจจัยด้านการตลาดออนไลน์
ได้แก่ Website, Facebook,
Instagram, Line, YouTube

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)

สมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ส่งผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)
2. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook ส่งผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)
3. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram ส่งผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)
4. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube ส่งผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)
5. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Line ส่งผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการติดต่อสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการ (IMC)

การติดต่อสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการ หมายถึง การนำการสื่อสารหลากหลายรูปแบบมาประยุกต์ใช้รวมกันเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการสื่อสารการตลาด ให้กลุ่มเป้าหมายสามารถรับรู้ได้อย่างต่อเนื่อง กลุ่มเป้าหมาย คือ การสร้างพัฒนาระบบทั้งหมดของกลุ่มเป้าหมายให้รู้จักสินค้า สร้างประสบการณ์ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำให้เกิดการสื่อสารที่มีคุณภาพสูงสุด โดยเลือกใช้วิธีการสื่อสารตราสินค้าให้เหมาะสมซึ่งจะนำไปสู่การรับรู้ ความคุ้นเคยและความเชื่อมั่นในสินค้าโดยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในการดำเนินธุรกิจ (ไซตันนันต์ พฤทธิ์พราหมณ์, 2560)

การติดต่อสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการ หมายถึง การพัฒนาระบบงานวางแผนการสื่อสาร การตลาดโดยใช้การสื่อสารหลากหลายรูปแบบมาทำงานร่วมกัน เช่น การใช้โฆษณา การเจาะตลาด การส่งเสริมการขาย และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนทางการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายสอดคล้องกับกลุ่มผู้คน การให้ข่าวสารต่าง ๆ (ศิริฤทธิ์ พงศกรรังสิตลป., 2555)

แนวคิดการสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการเป็นแนวคิดที่ได้รับการกล่าวถึงเป็นอย่างมาก ปัจจุบันมีนักวิชาการได้ออกมาให้ความหมายของการสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการ ได้แก่ ว่า การสื่อสารทางการตลาดแบบบูรณาการเป็นแนวคิดที่สำคัญกับการตลาด การสร้างคุณค่าที่ได้จากการวางแผน การวางแผนการตลาด การวางแผนการตลาดโดยผสมผสานรูปแบบการสื่อสารมากกว่าหนึ่งชนิด เพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตราสินค้ามากขึ้นจากเดิม (G. E. Belch & Belch, 2004; Kotler, 1997 และ Russell & Lane, 2002)

แนวความคิดการทำตลาดแบบ social media marketing (SMM)

การทำตลาดแบบ social media marketing เป็นการทำตลาดบนสังคมออนไลน์ ที่มีต้นทุนการผลิตค่อนข้างต่ำ แต่มีศักยภาพค่อนข้างสูง จึงสามารถตอบโจทย์ให้แก่ธุรกิจหรือองค์กรที่ทำการตลาดทางอินเตอร์เน็ตได้อย่างตรงเป้าหมาย เช่น เว็บไซต์(Website), เฟสบุ๊ค(Facebook), อินสตาแกรม(Instagram), ไลน์(Line), ทวิตเตอร์ (Twitter), ยูทูบ (Youtube) เพราะทำให้ธุรกิจสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้บริโภคได้แบบตัวต่อตัว สามารถพูดคุย หรือ ถามตอบกับกลุ่มลูกค้าผ่านระบบของ social media ที่มีอยู่ในปัจจุบันได้อย่างทันท่วงที่ รวมไปถึงการกระจายข่าวสารต่างๆ ของธุรกิจให้แก่ผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง และเป็นวงกว้างกว่าการกระจายข่าวสารในรูปแบบอื่นๆ (สมมพร ธรรมเสน, 2557)

social media marketing (SMM) หมายถึง การทำการตลาดบนสื่อออนไลน์ เพราะเป็นช่องทางที่คนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และยังพบสถิติการใช้ที่สูงเกือบจะตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้เกิดข้อดีของการทำ social media marketing นั่นคือการเข้าถึงกลุ่มบุคคลที่สนใจในตัวสินค้าหรือบริการแบบตัวต่อตัว โดยที่เจ้าของกิจการสามารถพูดคุยหรือสอบถามข้อมูลผ่านทาง social media ได้เหมือนผู้ซื้อได้พูดคุยสอบถามข้อมูลกับเจ้าของร้านโดยตรง (socialmedia, 2559)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ตราสินค้า

ทฤษฎีของ Aaker (1991) กล่าวว่า ผู้บริโภคตีความหมายของการรับรู้ได้โดย ชื่อข้อความ สีสัญลักษณ์ และรูปทรงต่าง ๆ ของสินค้า ที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้ผู้บริโภครับรู้ถึงคุณค่าและคุณสมบัติของสินค้านั้นๆ ส่งผลให้ผู้บริโภคจดจำตราสินค้าได้ และอาจจะนำไปสู่การตัดสินใจซื้อสินค้าต่อไป ประกอบไปด้วย

1. การรู้จักราสินค้า (brand awareness) คือการที่ผู้บริโภครับรู้ตราสินค้าและสามารถจดจำตราสินค้า ตระหนักถึงตราสินค้าได้ โดยผู้บริโภคสามารถมีการรับรู้ จดจำ คุ้มคาย และผูกพันกับตราสินค้า โดยในระยะแรกผู้บริโภคส่วนใหญ่จะไม่สามารถจดจำตราสินค้าได้ จนกระทั่งธุรกิจได้ทำการสื่อสารไปยังผู้บริโภคด้วยวิธีต่าง ๆ อาทิเช่นการใช้กลยุทธ์ขยายตราสินค้าและการส่งเสริมการขายจนทำให้ผู้บริโภคเริ่มรู้จักราสินค้ามากขึ้น ส่งผลให้เกิดการรับรู้ และสามารถจดจำตราสินค้าได้ ได้รับรู้ถึงคุณภาพของตัวสินค้า และนำไปสู่การตัดสินใจเลือกซื้อ

2. ความเชื่อมโยงตราสินค้า (brand association) คือการที่ผู้บริโภคสามารถเชื่อมโยงตราสินค้ากับการระลึกได้ ของผู้บริโภค เพื่อให้เกิดอิทธิพลและหัตถศรีตัวตนบางต่อตราสินค้า ทำให้ธุรกิจมีความแข็งแกร่งขึ้นเนื่องจากตราสินค้าและตัวของสินค้ามีความแตกต่าง ไม่ใช่จะเป็น ต้านคุณลักษณะ คุณสมบัติ หรือคุณประโยชน์ของตัวสินค้าที่ ส่งผลไปถึงการรับรู้ของผู้บริโภค และทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กร

3. คุณภาพที่ถูกรับรู้ การรับรู้ถึงคุณภาพของตราสินค้า (perceived quality) คือการที่ผู้บริโภครับรู้ถึงของคุณภาพตราสินค้า และมองเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการสินค้านั้น ๆ มากกว่าสินค้าอื่น ๆ โดยผู้บริโภคจะพิจารณาจากวัตถุประสงค์การใช้งาน ประโยชน์ที่ได้รับจากการสินค้า ซึ่งการรับรู้ถึงคุณภาพของตราสินค้าจะส่งผลไปถึงการตัดสินใจซื้อสินค้าต่อไป

4. ความจงรักภักดีต่อตราสินค้า (brand loyalty) คือการที่ผู้บริโภคนั้นมีความภักดีต่อตราสินค้า มีความผูกพันและครتทษาในตัวสินค้า จนไม่อยากจะเปลี่ยนใจไปบริโภคสินค้าอื่น ๆ ซึ่งการที่ผู้บริโภคจะมีความภักดีต่อตราสินค้านั้น ประกอบไปด้วย คุณภาพของตัวสินค้า และคุณประโยชน์ที่ผู้บริโภคจะได้รับจากการสินค้า เปรียบเสมือนเครื่องสะท้อนแนวโน้มการที่ผู้บริโภคจะเลือกสินค้าของธุรกิจตัวเดิม หรือการเปลี่ยนใจไปใช้ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งการสร้างความภักดีต่อตราสินค้าให้แก่ผู้บริโภคนั้นช่วยให้ธุรกิจได้เปรียบในเรื่องของต้นทุนทางการตลาด มีอำนาจในการต่อรอง และดึงดูดผู้บริโภครายใหม่เพิ่มขึ้น

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมธารี เจริญผล (2558) ได้ทำการศึกษากลุ่มหุ้นการสื่อสารการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ของนิตยสารลอฟฟี่เชียล ไทยแลนด์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในนิตยสาร เมื่อเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของเฟซบุ๊กเป็นอันดับ 1 เนื่องจากตรงกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของผู้อ่านมากที่สุด ส่วนด้านความรู้สึก กลุ่มผู้อ่านพอกใจและสนใจการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับแฟชั่นที่รวดเร็ว และเป็นแบบนาทีต่อนาที (Real Time) โดยทำให้เกิดพฤติกรรมการแต่งกายเลียนแบบติดปีน ดาวร้า แบรนด์แอมบาสเดอร์ รวมถึงยังส่งผลต่อการร่วมสนุกหากิจกรรมการซื้อ และสมัครสมาชิกนิตยสาร

ศิริพล เจียมวิจิตร (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อการรับรู้คุณค่าตราสินค้าของผู้บริโภค กรณีศึกษา คุณ্য์การค้าส่ง เดอะช้อป รังสิต จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 – 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารของเดอะช้อป รังสิต ผ่านทางสื่อบัญชีโฆษณาและปोลเตอร์ สื่อดังกล่าวเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างรับรู้เกี่ยวกับทำเบ/ สถานที่ตั้งของเดอะช้อป รังสิต การศึกษาระดับการรับรู้คุณค่าตราสินค้าเดอะช้อป รังสิต พบร่วมกับคุณภาพที่รับรู้ ในระดับมาก ในขณะที่ต้านการรู้จักตราสินค้า ความล้มเหลวที่ต้านการรับรู้ต่อคุณค่าตราสินค้าด้านคุณภาพที่รับรู้ ในระดับมาก ในขณะที่ต้านการรู้จักตราสินค้า ความล้มเหลวที่ต้านการรับรู้ต่อคุณค่า และความภักดีต่อตราสินค้า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบร่วมกับคุณภาพที่ต้านการรับรู้ต่อคุณค่าตราสินค้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่แตกต่างกันของผู้บริโภคเมื่อผลต่อการรับรู้คุณค่าตราสินค้าที่แตกต่างกัน

เมทีนี ชัยบารุ่ง และรังสิมา พวงมาลัย (2556) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค การรับรู้ตราสินค้า และสิ่งกระตุ้นของผู้บริโภคในการเลือกใช้บริการศูนย์การค้าชุมชน กรณีศึกษา เดอะเซอร์วิสราษฎร์ กรุงเทพมหานคร พ布ว่า พฤติกรรมของผู้บริโภคจะเลือกใช้บริการประเภทร้านอาหาร มีวัตถุประสงค์ในการเข้าใช้บริการ คือ รับประทานอาหาร ความถี่ในการเข้าใช้บริการ คือ 1 – 2 ครั้งต่อเดือน ช่วงเวลาที่เข้าใช้บริการ คือ 18.00 – 20.00 ระยะเวลาในการเข้าใช้บริการ คือ มากกว่า 2 ชั่วโมงค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการต่อครั้ง คือ 2,001 – 2,500 บาท ด้านการรับรู้ตราสินค้าของผู้บริโภคพบว่าด้านความสัมพันธ์ของตราสินค้ากับคุณค่าที่เกิดจากการรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านคุณภาพที่เกิดจากการรับรู้ตราสินค้า ด้านการรู้จักตราสินค้า และด้านความภักดีต่อตราสินค้าตามลำดับ สิ่งกระตุ้นที่ผู้บริโภคเลือกใช้บริการ พ布ว่า ลักษณะทางกายภาพของเดอะเซอร์วิส ราชพฤกษ์มากที่สุด ถัดมา คือ สิ่งกระตุ้นภายในของผู้เข้าใช้บริการ และสิ่งกระตุ้นภายนอกต่อการเข้าใช้บริการ ตามลำดับ

วิธีวิทยาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เพื่อศึกษาข้อที่มีผลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสำรวจด้วยแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างขึ้นและกำหนดข้อบatement ดังนี้

ประชารัฐและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้สูงอายุเพชบุรี 4CARE ฟอร์เดร์ จำนวน 150,900 คน เก็บข้อมูล ณ วันที่ 8 กันยายน 2560 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 150,900 คน และทำการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบค่าประชากร โดยมีค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% หรือ 0.05 เมื่อคำนวณด้วยสูตร ของ Krejcie and Morgan (สูจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2546) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 384 ตัวอย่าง และเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูลในงานวิจัย ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่ม

ตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (convenience sampling) โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เป็นลักษณะคำถามปลายปิด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้การตราสินค้าผ่านการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 10 ข้อ เป็นลักษณะคำถามปลายปิด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียว เช่น รับรู้การประชาสัมพันธ์ ข่าวสารของ พอร์แคร์ (4CARE) จากสื่อออนไลน์ชนิดใด, โครงการใดที่มีบทบาทในการตัดสินใจใช้สินค้า ของ พอร์แคร์ (4CARE)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์สื่อออนไลน์ของ พอร์แคร์ (4CARE) จำนวน 5 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียว ใช้วิธีการวัดตามแบบของลิเคิร์ต (likert scale) แบบสอบถามส่วนที่ 3 และ 4 จะเป็นการเลือกตอบ 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ปัจจัยในการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) จำนวน 4 ข้อ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียว จะเป็นการเลือกตอบ 5 ระดับ (rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจครบทามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ SPSS (statistical package for social science) และนำผลไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา นำมาใช้สำหรับการบรรยายผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : SD)

2. สถิติเชิงค้างอิง เป็นการวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคุณ (multiple regression analysis) มาใช้สำหรับวิเคราะห์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลระหว่างตัวแปรอิสระ คือ อิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ และตัวแปรตาม คือ การรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) เพื่อศึกษาการส่งผลของตัวแปรอิสระส่งผลต่อตัวแปรตามที่เปอร์เซ็นต์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (validity) ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อวัดผลการศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) โดยใช้แนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางสร้างแบบสอบถาม หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียนปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำปรับปรุง จนเกิดความมั่นใจว่าเนื้อหาที่ได้มีความเที่ยงตรง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทดสอบ (pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ตัวอย่าง ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จึงต้องนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธี

สัมประสิทธิ์效ลพา ของ Cronbach (Cronbach's alpha) โดยนำข้อมูลพร่องจากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ประมาณการปรับปูรุ่งแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล (คิริชัย พงษ์วิชัย, 2551) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.752 แสดงให้เห็นว่า เครื่องมือมีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูงและแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร้าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 79.4) อายุ 20-29 ปี (ร้อยละ 50.6) ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 79.1) ประกอบอาชีพพนักงานประจำ (ร้อยละ 35.9) รายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,000 – 40,000 บาท (ร้อยละ 44.0)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร้าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้ตราสินค้าจาก สื่อออนไลน์ (ร้อยละ 53.6) มีความถี่ในการเห็นตราสินค้า 3-4 ครั้งต่อเดือน (ร้อยละ 30.7) ช่วงเวลาที่พบเห็นตราสินค้า ของ พอร์แคร์ (4CARE) ตั้งแต่เวลา 17.01 น.-20.00 น. (ร้อยละ 27.0) บุคคลที่มีคิทชิพลดต่อการรับรู้ตราสินค้า คือ บุคคล ที่มีชื่อเสียง (ร้อยละ 52.3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เปรียบเทียบตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) กับตราสินค้า อื่น ๆ (ร้อยละ 51.1) มีการจดจำตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ได้จากบุคคลที่มีชื่อเสียง (ร้อยละ 48.9) เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) จะเลือกซื้อจาก ช่องทางออนไลน์ อื่น ๆ เช่น Facebook, Line (ร้อยละ 39.8) รูปแบบการสื่อสารการตลาดที่ส่งผลให้รับรู้ตราสินค้า คือ รูปภาพ (ร้อยละ 51.4) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลของผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมจากประสบการณ์ของผู้ใช้จริง (ร้อยละ 44.7) หลังจากรับรู้ตราสินค้าผ่านการสื่อสารการตลาดรู้สึกอย่างใช้ผลิตภัณฑ์ (ร้อยละ 53.8)

ส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาด ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร้าระดับความคิดเห็นโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean = 4.18 และ S.D.=0.39) ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line, การประชาสัมพันธ์ ผ่าน YouTube พบร้า การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.02 และ S.D.=0.60) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.27 และ S.D.=0.48) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.10 และ S.D.=0.59) การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.17 และ S.D.=0.55) การประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (Mean =4.33 และ S.D.=0.63)

ส่วนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร้า ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean = 4.19 และ S.D.=0.57) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร้า รู้จักราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.17 และ S.D.=0.79) จดจำตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ได้จากการพบทึ่นตามสถานที่ต่าง ๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.28 และ S.D.=0.73) การเห็นชื่อ ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ในโฆษณาทำให้จดจำตราสินค้าได้ง่ายขึ้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.23 และ S.D.=0.66) เมื่อได้รับการโฆษณาซ้ำๆจะทำให้รู้สึกถึงตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) ได้อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (Mean =4.07 และ S.D.=0.76)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยเชิงพหุของอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคุณ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนการถดถอยเชิงพหุของอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
การถดถอย (Regression)	37.924	5	7.585	33.108	0.000
ส่วนที่เหลือ (Residual)	90.261	394	0.229		
Total	128.185	399			

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 1 พบว่าอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) จากทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line, การประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของ ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคุณ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุเมื่อใช้คุณภาพการบริการเป็น变量ตัวแปร

ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
Constant		1.358	0.305		4.455	0.000
การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website	X ₁	0.277	0.053	0.292	5.212	0.000
การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook	X ₂	0.102	0.050	0.085	2.016	0.045
การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram	X ₃	0.120	0.057	0.142	2.079	0.038
การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line	X ₄	0.177	0.052	0.199	3.411	0.001
การประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube	X ₅	0.006	0.048	0.005	0.115	0.908

R=0.544, R Square =0.296, Adjusted R Square =0.287, Std. Error of the Estimate =0.479

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 2 พบว่า การสื่อสารการตลาดออนไลน์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) มีทั้งหมด 4 ด้านประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram, การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line และการสื่อสารการตลาดออนไลน์ที่ไม่ ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ พอร์แคร์ (4CARE) คือ การประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube ดังปรากฏในตารางที่ 2 และ สามารถสรุปผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยได้ดังแสดงใน ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการวิจัย
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Website มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE)	ยอมรับ HO
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE)	ยอมรับ HO
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE)	ยอมรับ HO
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Line มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE)	ยอมรับ HO
ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE)	ปฏิเสธ HO

สรุปผลและอธิบายผล

การอภิปรายผลของข้อต้นพบต่าง ๆ จากการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการสื่อสารการตลาดออนไลน์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผู้วิจัยได้นำผลสรุปมาเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีและวิจัยที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกันเพื่อชิบหาย และยืนยันความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Website มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ส่งผลต่อการรับรู้ เนื่องจาก การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website มีความครอบคลุมด้านเนื้อหา และมีข้อมูลต่าง ๆ ครบถ้วนชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐรา ฉางชูโต (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแส Social Network กล่าวว่า เนื้อหาและข้อมูลในเว็บไซต์ของธุรกิจถือเป็นหัวใจหลักของการทำการตลาดออนไลน์ และมีความน่าเชื่อถือ และมีการดำเนินงานที่เป็นมืออาชีพ

สมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook ส่งผลต่อการรับรู้ เนื่องจาก Facebook เป็นช่องทางที่ผู้คนในยุคปัจจุบันมีการเข้าถึงเป็นจำนวนมากแล้วรับข่าวสารผ่านช่องนี้เป็นจำนวนมาก เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ วิมลพรรณ อาทาวุฒิ และคณะ (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เฟสบุ๊ค (Facebook) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กล่าวว่า เฟสบุ๊ค ถือเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในยุคปัจจุบัน ปัจจุบันผู้ใช้งานเฟสบุ๊คเลือกรับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางนี้มากกว่าช่องทางอื่น ๆ เพราะเป็นช่องทางที่ผู้ใช้งานสามารถเลือกรับข่าวสารและไม่รับข่าวสารได้

สมมติฐานข้อ 3 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผลการทดสอบสมมติฐาน พนักงานประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram ส่งผลต่อการรับรู้ เนื่องจาก Instagram เป็นช่องที่ผู้บริโภคให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะ เป็นการประชาสัมพันธ์โดยรูปภาพหรือวิดีโอในระยะเวลาสั้น ๆ ง่ายต่อการรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐรา อุ่ยมานะชัยและพิชิตา ตันพงศ์ธร (2555) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง อนิสตาแกรมในการตลาดแบบบุคต์ กล่าวว่า อนิสตาแกรม (Instagram) ได้รับความสนใจจากบรรดาบุกุธารตลาด และเจ้าของตราสินค้าต่าง ๆ เพราะเป็นการนำเสนอ และประชาสัมพันธ์ที่มีความน่าสนใจ และใช้เป็นช่องทางใหม่ในการเชื่อมต่อไปถึงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประชาสัมพันธ์ถึงสินค้าและตราสินค้าของตนไปยังผู้ใช้รายอื่น ๆ

สมมติฐานข้อ 4 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Line มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line ส่งผลต่อการรับรู้ เนื่องจาก Line เป็นช่องทางที่มีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากและแอปพลิเคชันไลน์สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภศิลป์ ภุลจิตต์เจืองค์ (2556) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ไลน์รูปแบบการสื่อสารนิยมสร้างสรรค์ของ

สมาร์ทโฟน: ข้อดีและข้อจำกัดของแอปพลิเคชัน กล่าวว่า แอปพลิเคชันไลน์นั้น เป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่ธุรกิจให้ความสนใจ เพราะสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเป็นวงกว้างและการสื่อสารข้อมูลผ่านแอปพลิเคชันไลน์ มีความนำสมัย ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อความ การส่งรูปภาพ และการส่งสติ๊กเกอร์

สมมติฐานข้อ 5 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube มีผลต่อการรับรู้ในตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) ผลกระทบสอบสมมติฐานพบว่า การประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ เนื่องจากผู้บริโภคไม่ให้ความสนใจกับการประชาสัมพันธ์และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวัส อินทรสว่าง (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าและบริการที่มีการโฆษณาผ่านชุมชนเครือข่ายสังคม กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ในช่องทางออนไลน์ ถ้าธุรกิจปล่อยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ที่รบกวนการทำงาน หรือสร้างความรำคาญให้กับผู้ใช้มากเกินไป จะทำให้ผู้ใช้มีทัศนคติเชิงลบต่อโฆษณา และผู้ใช้จะไม่สนใจ หรือละเลยการโฆษณาไปเลยในท้ายที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ 20-29 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานประจำ และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,000 – 40,000 บาท โดยกลุ่มผู้บริโภคนี้เป็นกลุ่มหลัก ดังนั้น การสื่อสารทางการตลาด เพื่อสร้างการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) จะต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้มากที่สุด และสร้างกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มใหม่ ๆ ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น และกำหนดกลยุทธ์การสื่อสารทางการตลาด รวมถึงวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ ดังที่กล่าวไว้ ให้เหมาะสม

จากข้อมูลปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดออนไลน์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าของ ฟอร์แคร์ (4CARE) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ผ่าน Website จะสามารถนำเสนอเนื้อหาที่มีความครอบคลุม และให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ครบถ้วนด้วยน้ำหนัก เนื้อหาที่มีความสำคัญกับเนื้อหาและข้อมูลบนเว็บไซต์โดยการให้ข้อมูลที่มีความนำไปใช้ได้จริง หรือมีประโยชน์ ให้ความน่าเชื่อถือ หมั่นอัพเดตข่าวสารและแสดงให้ถึงความเป็นมืออาชีพ จะสามารถดึงดูดให้เกิดการรับรู้ของผู้บริโภคได้

การประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook เป็นช่องทางที่ผู้คนในยุคปัจจุบันนิยมใช้งานเป็นจำนวนมาก ใช้เพื่อความบันเทิงและรับข่าวสาร ถือเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในยุคปัจจุบัน ถ้าธุรกิจให้ความสำคัญกับการตลาดผ่านเฟสบุ๊กจะทำให้ผู้บริโภคเกิดการรับข้อมูลข่าวสาร และเกิดเป็นการรับรู้ตราสินค้าได้

การประชาสัมพันธ์ผ่าน Instagram เป็นการประชาสัมพันธ์โดยรูปภาพหรือวิดีโอในระยะเวลาสั้น ๆ ง่ายต่อการรับรู้ ถ้าธุรกิจมีการประชาสัมพันธ์โดยใช้คอนเทนต์ที่น่าดึงดูด และเข้าใจง่ายจะสามารถใช้เป็นช่องทางใหม่ในการสร้างการรับรู้แก่ผู้บริโภครายใหม่ ๆ ได้

การประชาสัมพันธ์ผ่าน Line เป็นช่องทางที่มีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก สามารถใช้ส่งข้อความ รูปภาพ และสติ๊กเกอร์ตอบโต้กันได้ทันทีถ้าธุรกิจให้ความสนใจจะสามารถสื่อสารและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นวงกว้างมากขึ้น

การประชาสัมพันธ์ผ่าน YouTube ไม่ส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าดังนั้นธุรกิจไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากผู้บริโภคไม่ให้ความสนใจและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการประชาสัมพันธ์ผ่าน Youtube อีกทั้งการใช้ประชาสัมพันธ์ประเภทนี้มากเกินไปอาจสร้างความรำคาญให้กับผู้ใช้งาน และอาจจะทำให้ผู้ใช้มีทัศนคติเชิงลบต่อตราสินค้าได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองใจแฟนเพชบุคหลักของ ธุรกิจ ฟอร์เคร์ (4CARE) เท่านั้น ดังนั้นในการศึกษางานวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพิ่มเติม เพราะปัจจุบันการรับรู้ของผู้บริโภคจากการรับรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายซึ่งทางมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และสามารถนำผลวิจัยที่ได้มาปรับใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ของธุรกิจ ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อการรับรู้ตราสินค้าเพิ่ม เช่น ปัจจัยด้านการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ ฯลฯ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาปรับเปลี่ยนหรือวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อสร้างการรับรู้ของผู้บริโภค

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณอาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมถึงขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้ผลวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ชีสาภรณ์ คุกวังค์ธนาภานต์. (2557). การรับรู้ตราสินค้าอิชิตันชาเขียวของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

โชคตินันต์ พฤทธิ์พรชัณ. (2560). การตลาดแบบครบวงจร. แหล่งที่มา:

<http://aunsasitorn.blogspot.com/2017/01/imc-integrated-marketing-communication.html> สืบค้นเมื่อ วันที่ 6 ตุลาคม 2560.

ณัฐรา อุ่ยมานะชัยและพิชิตา ตันพงศ์ธร. (2555). คินสตาแกรมในการตลาดแบบบอกต่อ. แหล่งที่มา:

http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_12/pdf/aw01.pdf สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 ตุลาคม 2560.

ณัฐา ฉางชูโต. (2556). กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ภายใต้กระแส Social Network. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เมทินี ชัยบารุง และรังสิมา พวงมาลี. (2556). พฤติกรรมผู้บริโภค กำرارับรู้ตราสินค้า และสิ่งกระตุ้นของผู้บริโภคในกำราลี. ใช้บริการคูณย์กำรค้าชุมชน: กรณีศึกษา เดอะเซอร์วิส รำชพุกษ์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร

เมธารี เจริญผล. (2558). กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดผ่านสื่อออนไลน์ ของนิตยสารลอฟฟิเชียล ไทยแลนด์.

แหล่งที่มา: <http://gscm.nida.ac.th/public-action/Proceeding/2558/5-3.pdf> สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2560.

วิทวัส อินทรสว่าง. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการซื้อสินค้าหรือบริการที่มีการโฆษณาผ่านชุมชนเครือข่ายสังคม. (การวิจัยอิสระปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ.

วิมลพรรณ อาภาเวท และคณะ. (2554). พฤติกรรมการใช้เฟสบุ๊ค (Facebook) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. แหล่งที่มา:

https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/986/MCT_54_06.pdf;jsessionid=C7B9EF2AB786D7E5C3A623360A62DBB8?sequence=1 สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 ตุลาคม 2560.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตัวอย่างคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพล เจียมวิจิตร. (2559). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและปัจจัยการสื่อสารที่ส่งผลต่อการรับรู้คุณค่าตราสินค้าของผู้บริโภค กรณีศึกษา ศูนย์การค้าส่ง เดอะรีบับ รังสิต จังหวัดปทุมธานี. แหล่งที่มา:

dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1910/5/siripol_chie.pdf สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2560.

ศิริฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2555). หลักการตลาด *Principles of Marketing*. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: อุปศุคลิปป์ กุลจิตต์เจืองวงศ์. (2556). ใบสรุปแบบการสื่อสารบนความสร้างสรรค์ของสมาร์ทโฟน: ข้อดีและข้อจำกัดของแอปพลิเคชัน. แหล่งที่มา:

http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_13/pdf/aw05.pdf สืบค้นเมื่อ 8 ตุลาคม 2560.

สมุทร ธรรมเสน. (2557). *Social Media Marketing: SMM*. แหล่งที่มา:

<https://prezi.com/i18u31fhpbzy/social-media-marketing-smm/> สืบค้นเมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2560.

สุจิตรา บุณยรัตน์. (2546). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับธุรกิจประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

สุนิสา ตรงจิตร. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางตลาดกลางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (*E-Marketplace*). แหล่งที่มา:

http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5802030758_5243_3966.pdf สืบค้นเมื่อ วันที่ 6 ตุลาคม 2560.

อริสรา ผลจันทร์. (2559). เทคนิคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต. แหล่งที่มา: <https://www.gotoknow.org/posts/605345> สืบค้นเมื่อ วันที่ 3 กันยายน 2560.

Aaker, D. A. (1991). *Managing brand equity: Capitalizing on the value of a brand name*. New York: The Free press.

Akira. (2559). ข้อดีของชื่อสินค้าออนไลน์. แหล่งที่มา: <http://www.thaisouvenirscenter.com/article/55/ข้อดีในการซื้อสินค้าออนไลน์> วันที่ 3 กันยายน 2560.

Belch, G. E., & Belch, M. A. (2004). *Advertising and promotion*. Boston: AcGraw-Hill.

Kolter, P. (1997). *Marketing management: Analysis, planning, implement and control* (9th ed.). New Jersey: Asimmon & Schuster.

Matemate. (2559). วิเคราะห์การใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทย 2559 เรื่องที่แบรนด์ต่างๆ ต้องรู้. แหล่งที่มา: www.goo.gl/Amcu4Q สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 กันยายน 2560.

NIPA Technology Co., Ltd. (2558). การตลาดออนไลน์ (*Online Marketing*) คืออะไร?. แหล่งที่มา: www.goo.gl/Q2Fjrx. สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 กันยายน 2560.

Russell, J. T., & Lane, W. R. (2002). *Kleppner's advertising procedure* (15th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.